

Gent Normal / Paula Juanpere

LLEGIR I ESCRIURE #15 | DEU DE DESEMBRE

*Encara no som deu de desembre, però falta ben poc. I per això, al Llegir i Escriure d'avui la **Paula Juanpere** torna a endinsar-nos en la literatura nord-americana de la mà d'Edicions del 1984, recomanant-vos ferventment la lectura de **George Saunders**. Sota el títol *Deu de desembre*, i traduït al català per **Yannick Garcia**, trobareu un recull de relats colpidors que no us podeu deixar perdre.*

George Saunders és un d'aquests autors nord-americans que tenen pàgina web explicant la seva vida *en vers* (lo molt que estimen la seva dona i el dia que han nascut els seus fills, etc.). Però també és cert que és un dels narradors de l'Amèrica contemporània més remarcables i interessants. De la particularitat del seu estil experimental en deriva una prosa que resulta onírica i captivadora – admirable la feina del traductor Yannick Garcia –, i ens endinsa a un imaginari que vacil·la entre l'absurd i la ciència-ficció, creant unes atmosferes incisives i alhora grotesques.

Deu de desembre és un recull de deu relats estranys i esfereïdors que ens transporten a una Amèrica perifèrica i suburbana, on hi apareixen, com diu la mateixa contraportada de 1984, certes "anomalies inquietants". Cadascun dels relats és l'entrada a un món insòlit –que podria situar-se en un futur no gaire llunyà–, i en el qual l'absurd, l'estranyesa i la deshumanització han fet estralls. Hi apareixen personatges com en Kyle Boot, que salva la jove Alison Pope d'ésser violada. O excombatents desraonats que, en tornar, troben que a casa el món és una guerra més ferotge encara. Escenaris futuristes, com a "Fugida del Capdaranya", en el qual els criminals s'usen de conillets d'Índies de cruels experiments per arribar a controlar les emocions i el llenguatge. O tristos personatges com l'Al Roosten, que després de participar en una delirant subhasta de Famosos Locals pren consciència que és, i sempre ha estat, un pallasso, i que davant d'en Larry Donfrey –aquell paio triomfador que té una immobiliària– només li creix la impotència i les ganes d'atonyinar algú. I l'aterrador i distòpic "El diari de les noies Semplica", en què dones immigrants sense papers i indefenses s'usen com a decoració de jardins de famílies benestants com si fossin boles gegants penjant d'un arbre de Nadal.

I tot això explicat amb una versemblança que fa esgarriar. Tal com avisa la riquesa de l'estil i la complexitat de la seva forma (flux de consciència, salts de punt de vista i un llarg etcètera...), no us deixeu enganyar per les aparences: una violència soterrada descansa sota cadascuna de les narracions que deixen entreveure que, aquí i allà, les coses no són mai plàcides, malgrat els jardins ben regats, plens de flors i d'herba ben segada. George Saunders no deixa indiferent: alguna cosa trontolla dins del lector que s'endinsa indefens en aquest món de quotidianitat àcida i absurda, però sempre travessada per un bri de compassió.

Fotografia de portada: arxiu

Text: Paula Juanpere / Correcció: Marta C.